

# Natjecanje Homera i Hesioda

*Natjecanje Homera i Hesioda*, tekst najčešće navođen pod svojim latinskim nazivom *Certamen Homeri et Hesiodi*, jedan je od sedam sačuvanih Homerovih životopisa (*vitae Homeri*), i po mnogim je svojim karakteristikama — čini mi se — najzanimljiviji.

Naime, riječ je o kratkom djelu koje potječe iz vremena nakon Hadrijana, ali koje se oslanja na neki mnogo stariji tekst: raspoznatljiva jezgra bila je zacijelo sadržana u *Sjedištu Muza*, zbirci govorničkih primjera i anegdota koju je u 4.st.pr.n.e. sastavio Alkidamant, sofist i retor, učenik Gorgijin. Oko ove su se jezgre u toku vremena okupile i druge priče, a sastavljač *Natjecanja* vješto ih je oblikovao u malu fiktivnu biografiju dvaju velikih pjesnika: zbog njegove vještine i poznavanja tematike priređivač oksfordskog izdanja teksta, Thomas W. Allen, smatra da bi autor ovog teksta mogao biti čak i Porfirije iz Tira, znameniti filozof iz 3. stoljeća.

U svakom slučaju, *Natjecanje Homera i Hesioda* zanimljivo je kao svjedočanstvo o agonističkoj tradiciji i pjesničkim "borbama", kao specifična književnokritička usporedba dvaju pjesnika, kao — doista kasna — reminiscencija na vremena rapsodskih improvizacija i, napokon, kao zabavna lektira u kojoj se isprepleću poezija i proza, egzaktni podaci i zagonetke, realnost i mitovi i legende i koja pokazuje kako je izgledao jedan danas praktički nestao literarni žanr: fantastična biografija u obliku novele.

Grčki se tekst sačuvao samo u jednom rukopisu iz 14. stoljeća, te u njegovu prijepisu iz 16. stoljeća; osim toga, jedan fragment starije jezgre pronađen je na papirusu iz 3. st.pr.n.e., objavljenom krajem prošlog vijeka. Stoga su oznake u kritičkom aparatu grčkog teksta slijedeće:

D = Papyrus Dublinensis, s.*III. a.C.*

L = cod.bibl.Laur. LVI.1., s.*XIV.*

S = cod. Leidensis Vossianus qu.gr. 18., s.*XVI.*, manu H. Stephani.

Grčki je tekst priređen na osnovi izdanja:

**Homeri Opera**, rec. Th.W.Allen, *Tomus V*, Oxford University Press, Oxford, <sup>13</sup>1986. (1912).

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΚΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟΣ ΑΥΤΩΝ<sup>1</sup>

“Ομηρον καὶ Ἡσίοδον τὸν διειστάτους ποιητὰς πάντες ἀνθρωποι πολίτας ἴδιους εὔχονται λέγεσθαι. Ἀλλ᾽ Ἡσίοδος μὲν τὴν ἴδιαν ὄνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν εἰπὼν ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ

εἶσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος ὀιρυζῆ ἐνὶ κώμῃ

‘Ἀσκρη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλέη, οὐδέ ποτ’ ἐσθλῆ.

“Ομηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἔποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. Καὶ πρῶτοί γε<sup>2</sup> Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθηίδος<sup>3</sup> νύμφης κεκλησθαί φασι πρότερον Μελησιγένη, ὕστερον μέντοι τυφλωθέντα “Ομηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χίοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν ἵδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσθαί τινας ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς ‘Ομηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἀρέσασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργύτην.

1 titulus inest L

2 corr. Steph. : τὲ L

3 corr. Nietzsche : κρηθηίδος LS

## O Homeru i Hesiodu i njihovu porijeklu i natjecanju

Svi se ljudi diče tvrdeći kako su Homer i Hesiod, božanstveni pjesnici, njihovi sugrađani. No Hesiod je, naznačivši vlastitu domovinu, odvratio od nadmetanja sve gradove kad je kazao kako se njegov otac

*naseli utesam Helikon<sup>1</sup> u Askri<sup>2</sup>, bijednome selu,  
s oštrim zimama, ljetima teškim, a ugodnom nikad.<sup>3</sup>*

A za Homera tako reći svi gradovi i njihovi stanovnici govore da se rodio kod njih.<sup>4</sup> Prije svih Smirnjani<sup>5</sup> tvrde da je on bio sin Meleta, njihove rijeke,<sup>6</sup> i nimfe Kreteide<sup>7</sup>, te da se najprije zvao Melesigen, a da je kasnije, kad je oslijepio, promjenio ime u Homer, jer je to kod njih ubožajen naziv za slijepce.<sup>8</sup> Hijani<sup>9</sup> opet iznose dokaze govoreći da je on njihov građanin i da još postoje neki iz njegova roda koji sami sebe zovu Homerovićima. Kolofonjani<sup>10</sup> čak pokazuju i mjesto na kojem je – tvrde – podučavao čitanje i pisanje<sup>11</sup> i započeo svoje djelo, a najprije je spjevala *Margita*<sup>12</sup>.

1 *Helikon* (1749 m) planinski je masiv u Beotiji, legendarno sjedište Muza.

2 *Askra* je selo ispod Helikona u koje se Hesiodov otac doselio iz Male Azije.

3 Stihovi su iz Hesiodovih *Poslova i dana* (639-640); u Bazalinu prijevodu (Heziod, **Poslovi i dani**, Matica hrvatska, Zagreb 1970, preveo A.Bazala) oni glase:

*Blizu Helikona sjeo, u Askri, tužname selu,  
Hudom u zimi, nemilom ljeti, nikada dobrom.*

4 Ova opća želja Grka da se mogu povući Homerovim porijeklom iskazana je u dvama znamenitim heksametrima (Gellius, *Noctes Atticae* III, 11):

Ἐπτὰ πόλεις διερίζουσιν περὶ βύζαν Ὄμηρου,  
Σμύρνα, Ρόδος, Κολοφών, Σαλαμίς, Χίος, Ἀργος, Ἀθῆναι.  
*Sedam se gradova gloži o Homerovu korijen: Atena,  
Smirna, Kolofon, Rodos, Hid, Salamina i Argos.*

5 *Smirna* je maloazijski grad na obali Egejskog mora, današnji Izmir u zapadnoj Turskoj.

6 *Melet* je rječica kraj Smirne i njezin bog. Po njemu bi pravo ime Homerovo moglo biti *Melesigen* "sin Meletov".

7 *Kreteida* je nimfa, kći Kreteja, sina Eolova.

8 Naime, riječ ὄμηρος u eolskom dijalektu značila je "slijepac".

9 *Hid* je veliki otok uz maloazijsku obalu u Egejskom moru, zapadno od Smirne.

10 *Kolofon* je također maloazijski grad južno od Smirne.

11 U originalu piše γράμματα, što bi značilo da je Homer bio γραμματεύς, tj. "osnovnoškolski" učitelj jezika.

12 *Margit* je sasvim fragmentarno sačuvan podrugljivi epilij (u heksametrima s umetnutim jampskim trimetrima) koji se do 3.st. pripisivalo Homeru, no potječe vjerojatno iz 7. ili 6.st.pr.n.e.

Περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσίν ἐστιν. Ἐλλάνικος μὲν γάρ καὶ Κλεάνθης Μαίονα<sup>4</sup> λέγουσιν, Εὐγαίων<sup>5</sup> δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραι<sup>6</sup>, Δημόκριτος δὲ ὁ Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Θαμύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον ἴερογραμματέα<sup>7</sup>, εἰσὶ δὲ οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσέως μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθείδα, οἱ δὲ Θεμίστην<sup>8</sup>, οἱ δὲ Ὑρνηθώ<sup>9</sup>, ἔνιοι δὲ Ἰδιακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ Μέλητος, ὡς δὲ τινές φασι Μελησιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι Ἀλτης<sup>10</sup>. Ὄνομασθηναι δὲ αὐτόν φασί τινες Ὁμηρον διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ δὲ διὰ τὴν πήρωσιν τῶν ὄμμάτων. παρὰ γάρ τοις Αἰολεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. Ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὁμήρου, ἐκθήσομεθα.

4 corr. Sturz : //Baiova L

5 corr. Meineke: *sij//gij* v. L.

6 corr Allen : *ματτεριώνα* Lys.

8 corr Allen : 8/21/53, I.S.

9 corr Westermann : sýnum & LS

[0 corr Welcker : ανταπό ΙΣ]

<http://www.wisner-archives.es>

Što se tiče njegovih roditelja, ponovo se o tome među svima javlja veliko neslaganje. Naime, Helanik<sup>13</sup> i Kleant<sup>14</sup> kažu da je njegov otac bio Meon<sup>15</sup>, prema Eugeonu<sup>16</sup> bio je to Melet<sup>17</sup>, prema Kaliklu<sup>18</sup> Dmasagora, prema Demokritu Trezenjaninu<sup>19</sup> trgovac Daemon; neki misle da je to bio Tamira<sup>20</sup>, Egipćani govore da je to pisar<sup>21</sup> Menemah, a po nekim i Telemah, sin Odisejev<sup>22</sup>. Za majku jedni kažu da je bila Metida<sup>23</sup>, drugi Kreteida<sup>24</sup>, treći Temista, četvrti Hirneto<sup>25</sup>, neki smatraju da je to izvjesna Itačanka koju su prodali Feničani<sup>26</sup>, neki da je ona Muza Kaliopa<sup>27</sup>, a ima ih i koji misle da je Polikasta, kći Nestorova<sup>28</sup>. Ime mu je bilo Melet, ili – kako drugi kažu – Melesigen, a prema trećima Alt. Neki kažu da je nazvan Homerom zbog toga što su njegova oca Ciprani dali kao taoca<sup>29</sup> Perzijancima, a drugi zbog oštećenja očiju: naime, tako se kod Eoljana<sup>30</sup> zovu slijepci. Iznijet ćemo što smo čuli da je o Homeru rekla Pitija<sup>31</sup> božanskom caru Hadrijanu<sup>32</sup>. Kad ju je, naime,

13 *Helanik s Lezba*, logograf iz 5.st.pr.n.e., bavio se posebno izučavanjima genealogija.

14 *Kleant* je bio stoički filozof na prijelazu iz 4. u 3.st.pr.n.e. koji je proučavao Homerovo djelo.

15 *Meon* je jedan od mogućih Homerovih otaca, a prema drugoj verziji (v. bilješku 45) on je pjesnikov đed.

16 *Eugeon* (ili točnije: *Euagon*) sa Sama pripadao je starijim logografima, možda iz 5.st.pr.n.e. Sastavio je povijest svoje domovine, izgubljene *Samske analae*.

17 V. bilješku 6.

18 *Kaliklo iz Aharne*, sofist, bio je Gorgijin učenik i Sokratov suvremenik. Neki sumnjaju u to da je bio povijesna osoba.

19 *Demokrit iz Trezene* ne spominje se kao pisac ni u jednom drugom izvoru, pa Wilamowitz smatra da tekst treba ispraviti u: *Demetrije iz Trezene*, koji je gramatičar iz kasnijeg vremena i autor jednog spisa *Protiv sofista*.

20 *Tamira* je mitski pjevač junačkih pjesama, rodom iz Trakije, najznamenitiji nakon Orfeja, a Homer ga spominje u *Ilijadi* (B 595).

21 U originalu: Λερογραμματεύς označava zapravo egipatskog svećenika–znanstvenika.

22 *Telemah*, sin itačkog kralja Odiseja i njegove žene Penelope, jedan je od glavnih likova *Odiseje*.

23 *Metida*, kći Titana Okeana i njegove žene Tetije, bila je boginja razboritosti.

24 V. bilješku 7.

25 Premda se u mitologiji spominje nekoliko poluboginja i žena pod imenom *Hirneto* i *Temista*, vjerojatno se ovdje ne radi ni o jednoj od njih.

26 Tj. stanovnica Odisejeva otoka koju su glasoviti antički trgovci i pomorci, semitski narod u Maloj Aziji, Feničani prodali kao robinju.

27 *Kaliopa* je Muza epskog pjesništva.

28 *Polikasta* je bila kći pilskog kralja Nestora, najstarijeg i najrazboritijeg od svih grčkih junaka pod Trojom.

29 "Οὐηπος na grčkom znači "talac".

30 *Eoljani* su jedno od grčkih plemena koje je nastavalo južni dio kontinentalne Grčke, sjever Peloponeza i neke kolonije u Maloj Aziji. V. i bilješku 8.

31 *Pitija* je svećenica u Apolonovu hramu u Delfima koja je objavljivala Apolonova proročanstva i davalala, nerijetko dvoznačne, odgovore na pitanja koja su bila postavljena.

32 *Hadrijan* je moći rimski car koji je vladao od 117. do 138.g.

Τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου πόθεν "Ομηρος καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἔξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον"

"Αγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν

ἀμβροσίου σειρῆνος. "Εδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,

Τηλέμαχος δὲ πατὴρ καὶ Νεστορέη Ἐπικάστη

μῆτηρ, ἣ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.

Οἵς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διά τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακότος.

"Ενιοὶ μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῆ. Γενεαλογῦσι δὲ<sup>11</sup> οὕτως. Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θιώστης τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Λίνον, Λίνον δὲ Πίερον, Πιέρον δὲ καὶ νύμφης Μεθώνης Οὔαγρον, Οὐάγρον δὲ καὶ Καλλιόπης Ὁρφέα, Ὁρφέως δὲ Ὄρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὔφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, τούτου δὲ Δῖον καὶ Ἀπέλλαιον, Δίον δὲ καὶ Πυκιμήδης τῆς Ἀπόλλωνος ψυγατρὸς Ἡσίοδον καὶ Πέρσην. Πέρσον δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ ψυγατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὅμηρον.

11 corr. Westermann : τε LS

vladar pitao odakle potječe Homer i čije je dijete, objasnila mu je u heksametrima ovako:

*Pitaš za nepoznat rod me i gdje je očinska gruda  
besmrtnog pojca. On je s otoka Itake rodom,  
njemu Telēmah je otac, a Nestora kći Epikasta<sup>33</sup>  
majka, što rodi ga premudrog među ljudima smrtnim.*

Tim riječima doista treba vjerovati i zbog onoga koji je pitao i zbog onoga koji je odgovorio,<sup>34</sup> a i zato, uostalom, što je pjesnik tako veličanstveno epovima proslavio djeda<sup>35</sup>.

Neki kažu daje on stariji od Hesioda, a prema drugima je mlađi od njega i s njim u srodstvu.<sup>36</sup> A to srodstvo izvode na ovaj način: kažu da je Lin<sup>37</sup> rođen od Apolona i Posejdonove kćeri Toose<sup>38</sup>, od Lina je rođen Pijer<sup>39</sup>, od Pijera i nimfe Metone<sup>40</sup> Eagar<sup>41</sup>, od Eagra i Kaliope Orfej<sup>42</sup>, od Orfeja Ort, od njega Harmonid, od njega Filoterp, od njega Eufem, od njega Epifrad, od njega Melanop, od njega Dij i Apelaj, od Dija i Piki mede<sup>43</sup>, Apolonove kćeri, Hesiod i Pers<sup>44</sup>; a od Persa Meon<sup>45</sup>, a od kćeri Meonove i od rijeke Meleta<sup>46</sup> Homer.

33 *Epikasta* je inače starije ime za Edipovu majku (i ženu) Jokastu, a Nestorova se kći zove Polikasta – to kaže i Homer u *Odiseji* (γ 464), v. i bilješku 28.

34 Tj. zbog ugleda cara Hadrijana i boga Apolona.

35 Tj. Telemahova oca Odiseja.

36 Danas se sa sigurnošću tvrdi da su Homerovi epovi, iz 8.st.pr.n.e., stariji od djela Hesiodova, budući da je on živio oko 700.g.pr.n.e.

37 Pod imenom *Lin* u mitologiji se spominje više sinova Apolona, koji su svi naslijedili bar dio umjetničkog talenta svojeg oca.

38 *Toosa*, kći boga mora Posejdona, koju ne treba brkati s istoimenom nimfom, majkom Kiklopa Polifema.

39 *Pijer*, djed Orfejev, prema drugoj je verziji mita bio sin Makedona, eponima Makedonaca.

40 *Metona* je nimfa koja se obično navodi kao Pijerova sestra a ne žena.

41 *Eagar* je bog jedne rijeke u Trakiji, sjeveroistočnoj grčkoj pokrajini.

42 *Orfej* je glasoviti mitološki pjevač i glazbenik; prema jednoj verziji mita njegov je otac sam Apolon, a majka mu je Muza epskog pjesništva Kaliopa.

43 O većini likova spomenutih u ovom odlomku znamo jedino da pripadaju Homerovoj i Hesiodovoj genealogiji; kako ona ima više različitih verzija, i njihovi se rodbinski odnosi ponekad u tim verzijama razlikuju.

44 *Pers* je bio stvarni brat Hesiodov koji se spominje u autobiografskim dijelovima *Poslova i dana* i kojem se Hesiod više puta obraća (cf. 9-39 i 633-640); braća su medusobno vodila i parnicu oko očeva imanja.

45 *Meon* je ovdje Homerov djed a ne otac: v. bilješku 15.

46 V. bilješku 6. Homer bi tako bio Hesiodov prapranečak!

Τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτὸὺς ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ὅμοσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας, ποιησαντα γὰρ τὸν Μαργύτην "Ομηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλιν ῥαψῳδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν·

"Εστιν Ἰος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἣ σε θανόντα δέξεται. ἀλλὰ νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

Τὸν δὲ ἀκούσαντα περιέστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἰον ἄφιξιν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον ἔωμη καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μεγάλαις δωρεαῖς τιμῶν συνεκάλεσεν. Καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὡς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἥλθον εἰς τὴν Χαλκίδα. Τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκίδεων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανήδης<sup>12</sup>, ἀδελφὸς ὃν τοῦ τετελευτηκότος. Ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγωνισταμένων νικῆσαι φασι τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον. προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὁμήρου καθ' ἐν ἔκαστον, τὸν δὲ Ὅμηρον ἀποκρίνασθαι. Φησὶν οὖν Ἡσίοδος·

Υἱὲ Μέλητος Ὅμηρε θεῶν ἄπο μήδεα εἰδῶς

εἴπ' ἄγε μοι πάμπρωτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;

Ὅμηρος·

Ἄρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,

φύντα δ' ὅμως ὥκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·

12 corr.Rzach : πανοίδης L

Neki opet kažu da su njih dvojica bili u isto vrijeme u punom uzmahu tako da su se natjecali jedan s drugim u beotskoj Aulidi<sup>47</sup>; naime, Homer je, kada je spjevala *Margita*, obilazio gradove recitirajući stihove kao rapsod<sup>48</sup>, te je došao u Delfe i pitao koja je njegova domovina, a Pitija mu je rekla:

*Domovina je majci ti otok Ij<sup>49</sup> i, kad umreš,  
primit će on te, no čuvaj se tajne mladih dječaka.* <sup>50</sup>

A on, pošto je to čuo, izbjegavao je dolazak na Ij, ali je boravio u okolnim krajevima. U isto je vrijeme Ganiktor priredio pogrebne svečanosti u čast svojega oca Amfidamanta<sup>51</sup>, kralja Eubeje<sup>52</sup>, i pozvao je na natjecanje, dajući bogate darove, sve muževe znamenite ne samo po snazi i brzini nego i po mudrosti<sup>53</sup>. I tako su oni, slučajno se — kako kažu — sastavši, došli u Halkidu<sup>54</sup>. Za suce natjecanja bili su postavljeni i neki drugi znameniti Halkiđani, a među njima i Paned<sup>55</sup>, koji je bio brat pokojnikov. Premda su se oba pjesnika čudesno nadmetala, kažu da je Hesiod pobijedio na ovaj način: naime, izašao je u sredinu i pitao je Homera svaku stvar pojedinačno, a Homer mu je odgovarao. Hesiod je, dakle, kazao:

*Homere, Meletov sine što poznaješ namjere božje,  
reci mi najprije što je za smrtnike najveće dobro.*

Homer odgovori:

*Pozemljaru je najbolje prvo da ne bude rođen;  
bude li rođen, da prođe kroz dveri Hada<sup>56</sup> što prije.*

Ponovo upita Hesiod:

47 *Aulida* u Beotiji bila je grad nasuprot otoku Eubeji, ondje gdje je Eubejski zaljev nazuži.

48 *Rapsod* je putujući recitator epskih pjesama.

49 *Ij* je jedan od Kikladskih otoka, južno od Para i Naksa.

50 *Tajna mladih dječaka* zagonetka je koju Homer neće znati riješiti, a to će biti znak da mu se bliži kraj života; v. završetak ovog teksta.

51 O *Ganiktoru* i *Amfidamantu* nema pouzdanih povijesnih podataka.

52 *Eubeja* je golem otok uz istočnu obalu Grčke; u drevno doba njezini su gradovi (Halkida, Eretrija) bili moćni polisi.

53 Umjetnička i — posebno — sportska natjecanja bila su u to vrijeme obavezan dio bogatih pogrebnih svečanosti.

54 *Halkida* je najznačajniji grad na Eubeji, smješten na Eripu, nazužem dijelu Eubejskog zaljeva: beotska se Aulida (v. bilješku 47) nalazi točno nasuprot nje na kopnu.

55 *Paned*, brat Amfidamantov, bio je i njegov naslijednik na kraljevskom prijestolju.

56 *Had* je podzemni svijet.

Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο θεοῖς ἐπιείκελ' "Ομηρε,  
τί θυνητοῖς κάλλιστον<sup>13</sup> δίεσαι ἐν φρεσὶν εἶναν;  
οὐδέ

'Οππότ' ἀν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἀπαντα,  
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ  
ἥμενοι ἔξείης, πάρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι  
σίτου καὶ κρειῶν, μέθη δ' ἐκ κρετῆρος ἀφύσσων  
οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείη δεπάεσσιν.  
Τοῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναν.

'Ρηθέντων δὲ τούτων τῷ ἐπῶν, οὕτω σφιδρῶς φασι θαυμασθῆναι τοὺς στίχους<sup>14</sup> ὑπὸ τῶν  
'Ελλήνων ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς θυσίαις  
πρὸ τῶν δείπνων καὶ σπουδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. Ο δὲ Ἡσίοδος ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ  
'Ομήρου εὐημερίᾳ ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὕρμησεν ἐπερώτησιν καὶ φησι τούσδε τοὺς στίχους:

Μοῦσ' ἄγε μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα  
τῶν μὲν μηδὲν ἄειδε, σὺ δ' ἄλλης μνῆσαι ἀοιδῆς.

'Ο δὲ "Ομηρος βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἄπορον λῦσαι φησίν

Οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι<sup>15</sup>  
ἄρματα συντρύψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφιβόλους γνώμας ὕρμησεν ὁ  
Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἡξίουν καθ' ἔνα ἔκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι

13 9ν[ΗΤΟΙΣ ΚΑΛ] Δ rest.Rzach : 9ώητοῖσιν ἄοιστον LS

14 ...[ΧΟΥ]Σ Δ rest.Rzach : τὰ ἔπη LS

15 καναχήποδες om. LS : expleverat Barnes

*Deder, reci mi i to, Homere, bozima nalik,  
što ti se čini da najljepše smrtniku u srcu godi.*

A on odgovori:

*Kada veselje zavlada među čitavim pukom,  
kada pjevače po kućama slušaju gosti na gozbi,  
uokrug sjede, a pred njima stoje stolovi puni  
kruha i mesa, dok grabi iz bačve vinotoča slatko  
vino i raznosi, ulijeva svakom u njegovu čašu —  
to mi se upravo najljepšim u srcu čini od svega.<sup>57</sup>*

A kad je izrekao te riječi, kažu da su se Grci tako silno zadivili ovim stihovima da su ih nazvali zlatnima, pa ih još i danas svi izgovaraju kao molitvu kod zajedničkih žrtvovanja prije gozbi i izlijevanja vina<sup>58</sup>. A Hesiod, ozlojeden Homerovim uspjehom, počne ispitivati nerješive zagonetke<sup>59</sup> i izgovori ove stihove:

*Muzo, hajde ni sadašnjost niti budućnost ni prošlost  
nemoj mi uopće pjevati, druge se prisjeti pjesme.*

A Homer, u želji da u nastavku razriješi nerješivo, reče:

*Nikada oko Zeusova groba konji uz topot  
neće slupati kola dok se zbog pobjede spore.<sup>60</sup>*

Budući da mu se i u tome lijepo suprotstavio, Hesiod krene na dvoznačne izreke i govorio je više stihova zahtijevajući da mu Homer na svaki

57 *Odiseja* v 6-11. U Mareticevuu i Ivšićevu prijevodu (Homer, **Odiseja**, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb 1987, preveo T.Maretić, pregledao i priredio S.Ivšić) stihovi glase:

*Kad je u narodu svak u veselju, i kada su gosti  
U kući i svi sjede po redu i slušaju pjesmu  
Od pjevača, a uz njih na stolu mnogo je svega,  
Mesa i hljeba mnogo imade, a iz krčága  
Grabi vinotoča vino i gost'ma u vrčeve toči;  
To mi se čini u majoj u duši najljepše da je.*

58 Izlijevanje vina oblik je žrtve bogovima na početku gozbe i kod sklapanja ugovora.

59 Riječ je o doskočicama u kojima se iskazuje paradoksalna tvrdnja koja je, na prvi pogled, logički nerazrješiva ( $\tau\alpha \pi\tauορα$ ).

60 Na Hesiodov zahtjev da opjeva nešto što se nikada nije dogodilo niti će se dogoditi, Homer spominje konjske trke na pogrebnim svečanostima u čast besmrtnog vrhovnog boga Zeusa.

τὸν Ὀμηρον. Ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου·

Δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βιῷ κρέα καυχένας ἵππων  
ἔκλυνον ἴδρωντας, ἐπεὶ πολέμοιο<sup>16</sup> κορέσθην.

Καὶ Φρύγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νησισὶν ἄριστοι  
ἀνδράσι ληιστῆροιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

Ἡρακλέτης ἀπέλυσεν ἀπ' ὁ καμπύλα τόξα  
χερσὶ βαλὼν Ιοῖσιν ὅλων<sup>17</sup> κατὰ φύλα Γιγάντων.

Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάκιδός ἐστι  
μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσησι γυναιξίν.

Οὕτ' ἀρ' σοί γε πατήρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ  
σῶμα τό γ' ἐσπείραντο διὰ χρυσέην<sup>18</sup> Ἀφροδίτην.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμῳ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα

Καλλιστὰ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο<sup>19</sup> βιοῖο.

Ὦς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες  
οἶκοθεν, ἀλλὰ παρεῖχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰνθαλοέσσῃ

σύλλεγον ὀστέα λευκὰ Διὸς κατατεθνηῶτος

παιδὸς ὑπετεθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.

Ἡμεῖς δ' ἀμ πεδίον Σιμοέντιον ἥμενοι αὔτως<sup>20</sup>

16 ed.Steph. : πτολέμου LS

17 corr.Allen : οὐλων L

18 em.Allen : χρυσῆν LS

19 em.Allen : ἀργυρίοιο LS

20 em.Barnes : οὔτως LS

pojedini od njih prikladno odgovori. Prvi je, dakle, stih Hesiodov, a nakon toga slijedi Homerov; ponekad je Hesiod postavljao pitanje i u dva stiha:

*Počeše jesti goveđe meso i vratove konja  
znojne razuzdaše, jer se silno umoriše ratom.*<sup>61</sup>

*Frigijci koji su najbolji od svih ljudi kod lađa  
treba li gusarima na obali ukrasti ručak.*<sup>62</sup>

*Heraklo odloži luk savijen sa svojih ramena  
rukama – pobivši strijelom cijelo Giganta pleme.*<sup>63</sup>

*Ovaj je sin muškarca hrabra, no plašljiva ipak  
njemu je majka, jer rat je pretežak ženama svima.*

*Nije ti doista otac obljužio gospodju majku,  
s pomoću zlaćane Afrodite oplodiše tijelo.*<sup>64</sup>

*Strijelama vješta Artemida, kad se vezala brakom  
mila Kalisto, ubi je pogotkom srebrna luka.*<sup>65</sup>

*Cijelog se goščahu dana, a nisu imali ništa  
od kuće, dade im sve Agamemnon<sup>66</sup>, ljudima vladar.*

*Kad se pogostiše gozbom, tu u pepeo crni  
bijele su oni sabrali kosti mrtvoga Zeusa  
sina, bogolikog Sarpedona, hrabrog veòoma.*<sup>67</sup>

61 Paradoks je u tome što se konjska šija, dakako, ne može jesti. Inače je distih gotovo doslovno preuzet iz Aristofanova *Mira* (1280 sq.).

62 *Frigijci*, stanovnici maloazijske pokrajine, u Grčkoj su poslovčno bili smatrani nesposobnima bilo za što drugo osim za to da budu (lijeni) robovi-sluge, tako da nisu mogli nikako biti vješti mornari. Osim toga frigijski su robovi bili notorni kradljivci.

63 Bilo je, čini se, nezamisivo da Heraklo, najveći od svih junaka, skine svoj luk: Homer pokušava "spasiti" paradoks tako da ustvrdi kako je Heraklo obavio do kraja svoj posao protiv Giganta, dugokosih divova koji su napali samog Zeusa, a on ih je upravo uz Heraklovu pomoć svladao.

64 Nije sasvim jasno na koji je način došlo do zaćeća bez tjelesnog kontakta između oca i majke; čini se da Homer ovđje uvodi *Afroditu*, boginju ljubavi, kao da je ona neka vrsta *deus ex machina*.

65 *Artemida*, boginja lova, bila je zakleta protivnica braka, tako da Homer, razrješujući paradoks, spominje njezinu pratiљu i prijateljicu *Kalisto*: prema mitu, u nju se zaljubio i osvojio ju je sam Zeus, no nije je ubila Artemida već ju je Hera, Zeusova žena, za kaznu pretvorila u medvjedicu.

66 *Agamemnon* je mikenski vladar i vrhovni zapovednik grčke vojske pod Trojom.

67 Ponovljeni paradoks s mrtvim Zeusom (v. bilješku 60) Homer izbjegava spominjanjem *Sarpedona*, sina Zeusa i Laodamije, koji se u trojanskom ratu hrabro borio na strani Trojanaca i herojski poginuo u dvoboju s Patrokлом.

ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὥμοισιν ἔχοντες  
φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δοιυχαύλους.

Δὴ τότ' ἀριστῆες κοῦροι χείρεσσι θαλάσσης  
ἄσμενοι ἐσυμένως τε ἀπείρυσσαν ὡκύαλον ναῦν.

Κολχίδ' ἄπειθ' ἵκοντο καὶ Αἰγάτην βασιλῆα  
φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἡδ' ἀδέμιστον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης  
ποντοπορεῖν ἥμελλον ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν.

Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο πᾶσιν δλέσθαι  
μηδέ ποτ' ἐν πόντῳ, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα  
ἐσθίετ' ὡς ξεῖνοι, καὶ πίνετε, μηδέ τις ὑμῶν  
οἴκαδε νοστήσειε φύλην ἐς πατρίδα γαῖαν  
πηγανθείς, ἀλλ' αὗτις<sup>21</sup> ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκουσθε.

Πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὄμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν φησὶν ὁ Ἡσίοδος:  
Τοῦτο τι δή μοι μοῦνον ἀειρομένῳ κατάλεξον,  
πόσσοι ἄμ' Ἀτρείδησιν ἐς Ἱλιον ἥλθον Ἀχαιοῖ;

'Ο δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως:  
Πεντήκοντ' ἥσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἑκάστῃ  
πεντήκοντ' ὅβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα.  
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἥσαν Ἀχαιοί.

21 em. Allen : αὗτις LS

*Mi u dolini Simoenta<sup>68</sup> sjedeći upravo tako  
krenusmo odmah od lađa nà pùt oko raména  
noseći mačeve s drškom i dugocijeuna koplja.<sup>69</sup>*

*Tada mladići plemenita roda rukom od mora  
s voljom i hitro odvukoše lađu brzoplovku onu.<sup>70</sup>*

*Zatim posjete Kolhidu oni i Eeta kralja,  
znajući da je bezakonik bezdomni, izbjjeći htješe.<sup>71</sup>*

*Izlivši na žrtvènìk i ispiuši valove morske  
namjere oni preploviti lađama građenim čvrsto.<sup>72</sup>*

*Za njih se sve Atrejević<sup>73</sup> molio nà mòru silno  
da ne stradaju nikad, pa prozbori rìječ i reče:  
'Jedite, stranci, i pijte, i neka nitko se od vas  
ne vrati svojoj kući u milu očinsku zemlju  
štetu pretrpjev, već stignite odmah kući bez štète.'<sup>74</sup>*

Pošto je Homer na sve tako lijepo odgovorio, ponovo reče Hesiod:

*Samo mi još odgovòri na pitanje moje: koliko  
dođe s Atrejevićima Åhejacā pod Ilij?<sup>75</sup>*

A on odgovori ovako u obliku matematičkog problema:

*Bješe pedeset ognjišta vatre, ognjište svako  
ražnjeva ima pedeset, s pedeset obroka mesa:  
triput po trista je Grka oko obroka svakog.*

68 *Simoent* je rijeka u podnožju Troje.

69 Ne sasvim jasan paradoks ovdje je sveden na neobičnost iskaza *put oko ramena*.

70 I ovdje je nelogičan izraz *rukom od mora*.

71 *Eet*, sin boga sunca Helija, kralj je *Kolhide*, zemlje na istočnoj obali Crnoga mora na obroncima Kavkaza. Iz priče o zlatnom runu i Argonautima i njihovu vodi Jasonu znamenit je kao negostoljubiv domaćin i varalica, tako da mu nitko ne bi išao u posjete.

72 Na žrtvenik se izlijevalo vino, a ne morski valovi, koji se, dakako, nisu mogli ni pitи. Prijevod bi bio razumljiviji da je iza *ispisuši* stavljén zarez, ali time bi bila poništena nelogičnost u Hesiodovu iskazu.

73 *Atrejevići* su Agamemnon i Menelaj, sinovi mikenskog kralja Atreja.

74 Ovdje je Hesiodov iskaz sadržan u četirima stihovima, a samo je posljednji stih Homerov odgovor.

75 *Ilij* je drugo ime za Troju, kao što su *Ahejci* metonimija za Grke.

Τοῦτο δὲ εύρισκεται πλῆθος ἀπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐσῶν πεντήκοντα ὁ βελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες ἀκαὶ χιλιάδες ε'. Ἀχαιῶν δὲ ἐνδεκακισχιλίαι καὶ διακοσίαι καὶ ν' μυριάδες τῇ<sup>22</sup>. Κατὰ πάντα δὴ τοῦ Ὁμήρου ὑπερτεροῦντος φθονῶν δὲ Ἡσίοδος ἄρχεται πάλιν·

Υἱὲ Μέλητος "Ομηρ'" εἴ τι περ τιμῶσι σε Μοῦσαι,  
ώς λόγιος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατρες,  
λέξον μέτρον ἐναρμόζων<sup>23</sup> δι τι δὴ θυητοῖσι  
κάλλιστον τε καὶ ἔχθιστον. ποιθέω γάρ ἀκοῦσαι.

'Ο δέ φησι·

Ἡσίοδ' ἔκγονε Δίου ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις  
εἰπεῖν αὐτῷ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.  
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι  
αὐτὸν ἐαυτῷ, τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων  
ἄλλο δὲ πᾶν δι τι σφι θυμῷ φίλοιν ἐστὶν ἐρώτα.

Πῶς δὲ ἄριστ' οἰκοῦντο πόλεις καὶ ἐν ἥμεσι ποίους;  
Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἐθέλοιεν,  
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο<sup>24</sup>, δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπείη.

Εὔχεσθαι δὲ θεοῖς δι τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον;  
Ἐννοοῦν εἶναι ἐαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὸν ἄπαντα.

Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχεις<sup>25</sup> δι τι φύεται εἰπεῖν;  
'Ως μὲν ἐμῇ γνώμῃ φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

Ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τέ;  
Κοινὰς ὡφελίας ἰδίοις μόχθοισι πορίζειν.

Τῆς σοφίης δὲ τὸ τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;  
Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὅρθως, καὶ ϕῶ δ' ἄμ' ἐπεσθαί.

Πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;  
Οἷς αὐτὸς κινδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπηται.

Ἡ δ' εὐδαιμονίη τὶ ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;  
Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θαυμεῖται τε<sup>26</sup> πλεῖστα.

22 add.Bissonnade  
23 corr.Bissonnade : ἐναρμόζον LS  
24 em.Rzach : τιμοῖντο LS  
25 corr.Hutchinson : ἔχειν σ' LS  
26 add.Allen : om.LS

Toliko se mnoštvo čini nevjerljivim: ako je bilo pedeset ognjišta, ražnjeva ima dvije i po tisuće, a mesa stodvadeset i pet *<četvrtina milijuna>*: Ahejaca je, dakle, bilo stovanaest milijuna i petsto tisuća<sup>76</sup>. Kako je Homer u svemu bio bolji, Hesiod, zavidan, opet započne:

*Homere, Meletou sine, ako si Muzama mio,  
kao što pričaju, kćerima velikog najvišeg Zeusa,  
reci u prikladnu stihu što je za smrtnike stvarno  
najbolje, što je pak najgore; to bih volio čuti.*

A on reče:

*Potomče Dijov, Hesiode, tvoj mi je zahtjev da o tōm  
zborim drag, te ču doista rado ovako ti reći.  
Bit će za čestite najbolje sami sebi da budu  
mjerom, dok je za loše najgore to baš od svega.  
I drugo sve me pitaj srcu što ti je drago.*

*Kako se, kojim zakonom, najbolje upravlja gradom?  
Kad se ne želi opačinom steći neki dobitak,  
kad se čestiti cijene, a pravda neprave stiže.*

*Što je od svega bolje od bogova moliti, kaži.  
Da nam milostivi budu uvijek i u svakoj dobi.*

*Što bi najkraće rekao da je najbolje svima?  
Moje je mnjenje: junačko srce u muževnu tijelu.*

*Kakvo dobro pridonijeti mogu poštenje i hrabrost?  
Opću ostvariti korist pojedinačnim trudom.*

*Što su među ljudima znakovi mudrosti prave?  
Spoznati točno zbilju i slijediti priliku zgodnu.*

*Kakva je nevolja prava da stekneš vjeru u ljude?  
Ona u kojoj tek nakon djela slijedi opasnost.*

*Što to uopće ljudi mogu nazivati srećom?  
Umru li najmanje tuge proživjev a mnogo veselja.*

76 Na osnovi računice:  $50 \times 50 \times 50 \times 3 \times 300 = 112.500.000$ .

Πρηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν "Ελληνες πάντες τὸν "Ομηρον ἐκέλευνον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανήδης<sup>27</sup> ἐκέλευσεν ἔκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εὐπεῖν.  
Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος:

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων  
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιό τε δυσομενάων  
αὖ δή τοι νύκτας τε καὶ ἥματα τεσσαράκοντα  
κεκρύφαται, αὗτις<sup>28</sup> δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ  
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοι σιδήρου.  
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἵ τε θαλάσσης  
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἵ τ' ἄγκεα<sup>29</sup> βησσήεντα  
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα χῶρον  
ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βιωτεῖν,  
γυμνόν τ'<sup>30</sup> ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὥρια πάντα πέλωνται.

Μεθ' ὁν "Ομηρος"

'Αμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες

27 corr.Rzach : πανούδης LS

28 em.Allen : αὖθις LS

29 corr.Allen : δ' ἄγκεα LS

30 corr.Allen : γυμνούς θ' LS

Kad je i to rekao, svi su Grci htjeli dati Homeru pobjednički vijenac, ali kralj Paned<sup>77</sup> zapovjedi da svaki od njih izgovori najljepše stihove iz vlastitih djela. Prvi je stoga govorio Hesiod:

*Kada Plejade, Atlanta kćeri,<sup>78</sup> izlaze, treba  
žetvom započeti, kada zalaze, oranje počni;  
one su četrdeset skrivene dana i noći  
punih, zatim, dok godina svojim prolazi tokom,  
one se ukažu:<sup>79</sup> tad se prvi put srpovi oštire.  
Takav ti zakon vlada na polju za one što blizu  
mora stanuju, a i za one što borave na tlu  
plodnom daleko od uzbibanoga mora u dolu  
dubokom: treba gol da siješ, gol i da oreš,  
gol i da žanješ,<sup>80</sup> i plodan svaki bit će ti urod.*<sup>81</sup>

Nakon toga je govorio Homer:

*Oko dvojice Ajanta<sup>82</sup> bojni redovi moćni*

77 V. bilješku 55.

78 *Plejade*, sedam kćeri Titana *Atlanta* (diva koji na ramenima drži čitav nebeski svod), ubile su se od žalosti za svojim sestrama *Hijadama*, pa ih je i jedne i druge Zeus pretvorio u zvijezde. Nalaze se u sazviježđu Bika (kod nas se zovu Vlašići).

79 Četrdeset dana između "zalaska" i "izlaska" Plejada protječe otprilike od početka travnja do prve polovice svibnja. Prema kompjutorskim proračunima 700.g.pr.n.e. u kontinentatnoj Grčkoj Sunce je svojim bljeskom onemogućavalo vidljivost Plejada u razdoblju od 5. travnja do 9. svibnja (ovisno o mjestu promatranja i subjektivnim sposobnostima promatrača, period je mogao biti i nešto dulji). Za ove dragocjene podatke (koji dokidaju nedoumice što ih ostavljaju kontroverznosti većine dosadašnjih komentara) dugujem zahvalnost dr. Gustavu Krenu, suradniku Zvjezdarnice u Zagrebu.

80 Tj. u vrijeme vrućina.

81 *Poslovi i dani* 383-392, u Bazalinu (v. bilješku 3) prijevodu:

*Plejade, Atlanta kćeri, na nebu kad se pojave,  
Treba početi žetvu, kad zađu, orati podi.  
Četrdeset se dana i noći skrijuvaju one,  
Ali u krugu godine kada se pomole opet,  
Istom je onda vrijeme za žetuva da željezo oštiriš.  
Takav je zakon polja za one koji uz more  
Stanuju, kô i za one, tamo, u pitomu dolu,  
Dalje od mora burnog, što tustu imaju zemlju:  
Goli treba da siju i goli zemlju da oru,  
Goli da kose, žele li Demetrin posao svaki  
U pravi čas da svrše...*

82 Dvojica Ajanta dva su glasovita grčka junaka iz trojanskog rata: "veliki Ajant" bio je, nakon Ahileja, najhrabriji od svih Grka, a "mali Ajant" posebno se isticao u borbi kopljem.

καρτεραί, ἀς οὐτ' ἂν κεν "Αρης δύνσαυτο μετελθών  
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόσος. Οἱ γάρ ἄριστοι  
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ "Εκτορα δῖον ἔμιμνον  
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω.  
ἀσπὶς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,  
ψαύον δ' ἵππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι θάλοισι  
νευόντων. ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.  
"Εφριξεν δὲ μάχη φθεισίμβροτος ἐγχείησι  
μακραῖς, ἀς εἶχον ταμεσίχροας. "Οστε δ' ἄμερδεν  
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάνων  
θωρήκων τε νεοσμήκτων στακέων τε φαιεινῷ  
ἐρχομένων ἄμυνδις. Μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη  
ὅς τότε γηθήσειεν ἴδων πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν "Ομηρον οἱ "ΕΛΛΗΝΕΣ ἐπήνουν<sup>31</sup>, ὡς παρὰ τὸ προσῆκον  
γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. 'Ο δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίδον  
ἐστεφάνωσεν εἰπὼν δίκαιοιν εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαιν καὶ εἰρήνην προκαλούμενον νικᾶν, οὐ  
τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεΞιόντα. Τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίδον καὶ  
λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα·

'Ἡσίδος Μούσαις Ἐλικωνίστι τόνδ' ἀνέθηκεν  
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδῃ θεῖον "Ομηρον.

31 em.Allen : ἐπείνουν L

*stanu, koje u sukobu prezreo ne bi ni Ares<sup>83</sup>  
niti Atena<sup>84</sup> što razgoni vojske. Najbolji od svih,  
birani, Hektora čekahu divnog<sup>85</sup>, s njim i Trojance,  
zbijenim kopljem do koplja, čvrstim štitom do štita;  
štитnik podupire štitnik, kaciga kacigu, junak  
opet junaka, konjogrivne kacige rubom se tiču  
kad se nagnu: tako su zbijeni stajali oni.<sup>86</sup>*

*Tad se nakon striješi bitka ljudomorna dugim veoma  
kopljima, onima kojim siječe se koža, a oči  
sasvim zaslijepē od mjedena sjaja s kaciga svjetlih,  
s oklopa novo ulaštenih, sa štitova sjajnih,  
dok su stizali zajedno. Vrlo srčan bi bio  
tko bi bez tuge s veseljem tešku promatrao bitku.<sup>87</sup>*

Zadivljeni i time, Grci su hvalili Homera da mu pjesme nadilaze uobičajenu vrijednost i predlagali su da se on proglaši pobjednikom. Ali kralj<sup>88</sup> dodijeli pobjednički vjenac Hesiodu uz objašnjenje da je pravo da pobijedi onaj koji poziva na poljodjeljstvo i mir, a ne onaj koji pri povijeda o ratu i pokoljima. Pričaju da je Hesiod, dakle, ovako zadobio pobjedu i da je osvojen mjeden tronožac posvetio Muzama uz natpis:

*Muzama s Helikóna Hesiod pokloni ovo  
pošto u Halkidi pjevom božanskog Homera svlada.*

83 Ares, sin Zeusa i Here, bio je bog rata.

84 Atena, boginja mudrosti i zaštitnica Grka pod Trojom, također je bila vrlo vješta ratnica.

85 Hektor, najstariji sin kralja Prijama, najveći je trojanski heroj.

86 Ilijada N 126-133, u Mareticevu i Ivšićevu prijevodu ( Homer, *Ilijada*, Nakladni zavod Matice hrvatske, Zagreb 1987, preveo T. Maretic, pregledao i priredio S. Ivšić):

*Okolo Ajasa dva se poréđaju čete,  
Kojima ne bi, da dode, ni Ares zabavit mogo,  
Ne bi sa razbijovska Atena, jerbo po izbor  
Najbolji stase junaci Trojánce i Hektora čekat  
Štitom poklopivši štit i koplje nasloniti na koplje,  
Štit se sa štitom sâsta i sâ šljemom šljem i s junákom  
Junak, konjogrivni šljemi dodtrnuše sjajne branike,  
Kad bi se nagnuli momci; tolîkô se sâbiše gusto.*

87 Ilijada N 339-344, u Mareticevu i Ivšićevu prijevodu (v. prethodnu bilješku):

*U bici – pogubi ljudskoj – zastreš dugačka koplja,  
Koja meso sijeku, u rukama njihnim; a oči  
Zaslijepitivo je sjaj sa mjedenih kaciga svjetlih  
I sjaj oklopa novih i glatkih štitovâ sjajnih,  
Kada šetâše vojska; veoma smjelan bi bio,  
Tho bi se muci toj veselio nimalo tužan!*

88 Tj. Paned, v. bilješku 55.

Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν δὲ Ἡσίοδος εἰς Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων. Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεον γενομένην τὴν προφῆτην φασιν εἰπεῖν·

”Ολβιος οὗτος ἀνὴρ δὲ ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,

Ἡσίοδος Μούσησι τετιμένος ἀθανάτησιν·

τοῦ δὲ ἦ τοι κλέος ἔσται δῆτην τ' ἐπικίδναται ἡώς.

’Αλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·

κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστιν.

’Ο δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν, εἰς δὲ Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ’ Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισὶν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. Ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου Ἱερόν. Διατριβῆς δὲ αὐτῷ πλεβόνος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνοεύσιν<sup>32</sup> ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. Τοῦ δὲ νεκροῦ τρυταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχθέντος ἐορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ’ αὐτοῖς οὕσης Ἀριαδνείας πάντες ἐπὶ τὸν αἴγιαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γυνωρίσαντες ἐκεῖνο μὲν πενθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεξήτουν. Οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν ποιτῶν ὁργὴν κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην. Οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὡς φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσείῳ. Ἐρατοσθένης δέ φησιν ἐν ὕδενηπόδωῳ Κτίμενον καὶ Ἀντιφον τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελόντας

32 corr. Friedel : οἰνῶσιν L

Kad je završilo natjecanje, Hesiod otplovi u Delfe<sup>89</sup> da čuje riječ proročišta i da zbog pobjede posveti žrtvu božanstvu. A kad se približio hramu, pričaju da je proročica<sup>90</sup> osjetila božansko nadahnuće i rekla:

*Blažen ovaj je čovjek što o mnom brine se domu,  
ovaj Hesiod, kojega časte i besmrtnе Muze.  
Njemu će slava se širiti dokle dopire zora.  
Ali čuvaj se prekrasnog gaja nemejskog Zeusa<sup>91</sup>.  
ondje je, naime, tebi dosuđen smrtni suršetak.*

Pošto je saslušao proročanstvo, Hesiod se držao daleko od Peloponeza, pomislivši da bog govori o tamošnjoj Nemeji, i dođe u lokridsku Enoju<sup>92</sup> i svrati Amfifanu i Ganiktoru, sinovima Fegejevim<sup>93</sup>, budući da nije razumio božju riječ. Naime, cijelo se ono područje zvalo svetištem Zeusa nemejskog. Kad je već dugo proboravio u Enoji, mladići su posumnjali da je Hesiod zaveo njihovu sestru, pa su ga ubili i bacili u more između Eubeje<sup>94</sup> i Lokride. Nakon tri dana mrtvo su tijelo delfini donijeli na kopno u vrijeme kad su tamošnji stanovnici održavali neku domaću svečanost u Arijadninu<sup>95</sup> čast; svi su dotrčali na obalu i, prepoznavši tijelo, oplakali su ga i pokopali, pa su počeli tražiti ubojice. A oni se uplaše bijesa građana, spuste ribarski čun u more i zaplove prema Kreti<sup>96</sup>. Usred plovidbe Zeus ih pogodi munjom i potop, kako kaže Alkidamant u *Sjedištu Muza*.<sup>97</sup> Eratosten priča u +.....<sup>98</sup> da je vrač Euriklo, zbog krivice koju smo spomenuli, ubio i žrtvovao tuđinskim bogovima<sup>99</sup> Ktimena i Antifa, Ganik-

89 *Delfi* s Apolonovim svetištem i proročištem nalaze se u Fokidi, na jugu kontinentalnog dijela Grčke.

90 Tj. Pitija (v. bilješku 31).

91 *Nemeja* je naziv više lokaliteta, od kojih su najpoznatiji dolina i mjesto u Argolidi na sjeveroistoku Peloponeza, gdje je u gaju bilo veliko svetište Zeuso.

92 *Enoja* u Lokridi gradić je zapadno od Naupakta.

93 *Fegej*, kralj Naupakta, i njegovi sinovi *Amfifan* i *Ganiktor* pripadaju lokalnim legendama.

94 V. bilješku 52.

95 *Arijadna*, kći kretskog kralja Minosa, pomogla je atenskom junaku Tezeju da ubije čudovište Minotaure, ali ju je on – umjesto da se njome oženi – morao ostaviti uspavanu na otoku Naksu. Nakon nesretna života uvrštena je među zvijezde. Smatra se da nije odviše vjerojatno da se u Enoji uistinu održavao Arijadnin kult.

96 Tj. daleko na jug.

97 *Alkidamant* je atenski govornik i sofist iz 4.st.pr.n.e. koji je, između ostalog, sastavio *Sjedište Muza*, djelo u kojem u anegdotalnom obliku prepričava znamenite primjere govorničke vještine iz prošlosti, pa tako i natjecanje između Homera i Hesiosa.

98 *Eratosten* iz Kirene glasoviti je učenjak iz 3.st.pr.n.e. koji se bavio, između ostalog, i filološkim radom i izučavanjem starih pisaca. U originalu je mjesto nejasno, tako da ne znamo u kojem je spisu opisao ovaj dogadjaj.

99 Dakle, negrčkim božanstvima (možda kretskima).

σφαγιασθῆναι θεοῖς τοῖς ξενίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. Τὴν μέντοι παρθένον τὴν ἀδελφὴν τῷ προειρημένῳ μετὰ τὴν φθορὰν ἔσυτὴν ἀναρτῆσαν, φθαρῆναι δὲ ὑπό τινος ξένου συνόδου τοῦ Ἡσιόδου Δημώδους ὄνομα. ὅν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. "Υστερον δὲ Ὁρχομένιοι κατὰ χρησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ

"Ασκρη μὲν πατρὶς πολυνήιος, ἀλλὰ θανόντος

ὅστεα πληξίππων γῆ Μινυὰς κατέχει

"Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστιν

ἐνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

Καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα ὁ δὲ "Οὐηρος ἀποτυχῶν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαΐδα ἔπη, ζ<sup>33</sup> ἦς ἡ ἀρχή.

"Ἄργος ἄειδε θεὰ πολυδύψιον ἔνθεν ἄνακτες·

Εἴτα Ἐπιγόνους<sup>34</sup> ἔπη, ζ<sup>35</sup> ὃν ἡ ἀρχή·

Νῦν αὖθ' ὄπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχῶμεθα Μοῦσαι.

Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὄμήρου εἶναι. Ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδου τοῦ βασιλέως παῖδες Ξάνθος καὶ Γόργος παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῆ τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. Καὶ ποιεῖ οὕτως.

Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐπὶ σῆματος ἥμαι.

"Ἐς τ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη

καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,

ἡέλιος δ' ἀνιών φαίνη λαμπρά τε σελήνη,

αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ

σημανέω παριοῦσι Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

33 em.Hermann : ξ LS

34 em.Barnes : ἐπειγομένου LS

35 em.Hermann : ξ LS

torove sinove. A djevojka, sestra onih koje smo spomenuli, nakon propasti sama se objesila: upropastio ju je neki stranac iz Hesiodove pratnje po imenu Demod; kažu da su i njega oni ubili. Kasnije su, u skladu s proročanstvom, Orhomenjani<sup>100</sup> prenijeli Hesiodovo tijelo i pokopali kod sebe, stavivši na grob natpis:

*Askra je rodna mu gruda, bogata njivama,<sup>101</sup> ali  
mrtvom Hesiodu prah pokriva minijsko<sup>102</sup> tlo,  
znano po konjskim goničima. Ljudi ga najviše slave  
kada donose sud tražeći mudrosti znak.*

Toliko o Hesiodu. A Homer, pošto je izgubio pobjedu, obilazio je okolo i recitirao pjesme, najprije *Tebaidu*<sup>103</sup> u 7.000 stihova, koja započinje ovako:

*Boginjo, pjevaj mi bezvodni Arg<sup>104</sup> i vladare odánde.*

Zatim je recitirao *Epigone*<sup>105</sup> u 7.000 stihova, koji započinju ovako:

*Sada započnimo, Muze, opet o ljudima mlađim.*

Naime, neki tvrde da su i ovi spjevovi Homerovi. Kad su ih čuli, Ksant i Gorg, sinovi kralja Mide<sup>106</sup>, pozovu ga da sastavi epigram na grobu njihova oca, na kojem je bila podignuta mjedena djevojka koja je oplakivala Midinu smrt. Sastavio ga je ovako:

*Djevojka ja sam od mјedi, sjedim na Midinu humku.  
Dokle god voda teče i cvatu visoka stabla,  
dokle bujaju rijeke i dokle oplakuje more,  
dok se na istoku sunce rađa i blistavi mjesec,  
čekat ћu upravo ovdje na suzama oblitom grobu,  
javljat ћu namjernicima: ovdje je sahranjen Mida.*

100 *Orhomen* je beotski grad, u mikenskom razdoblju vrlo znamenit; tako je Hesiod pokopan u svojem užem zavičaju, jer je i rodna Askra bila u blizini.

101 *Bogata njivama* ovdje je *epitheton ornans*, ako zaključujemo prema onome što je sam Hesiod rekao o Askri (v. bilješku 2).

102 *Minijci* su drevno eolsko pleme koje je u Beotiji osnovalo Orhomen.

103 *Tebaida* je sasvim fragmentarno sačuvan ep koji govori o tebanski legendama (kralju Edipu i njegovoj djeci), a već u antici se pripisivao ili Homeru ili Antimahu s Teja.

104 *Arg* je moћni grad u Argolidi na Peloponezu kojim je vladao Agamemnon.

105 *Epigoni* su takoder ep iz tebanskog ciklusa (govore o opsadi Tebe), a autorima su smatrani ili Homer ili Antimah s Teja. Sačuvani su u malim fragmentima.

106 *Mida* je bio kralj u maloazijskoj Frigiji, poznat i po tome što mu je bog Dionis ispunio želju da sve što dotakne postane zlato.

Λαβάν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθησιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας.

Φοῖβε ἄναξ δῶρόν τοι "Ομηρος καλὸν ἔδωκα  
σῆσιν ἐπιφροσύναις. σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν δπάζοις.

Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ Ὁδύσσειαν ἔπη μ,β<sup>36</sup>, πεποιηκώς ἥδη τὴν Ἰλιάδα ἐπῶν μ,εφ<sup>37</sup>. Παραγενόμενον<sup>38</sup> δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ἔνισθηναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλετηρίῳ ψύχους δόντος καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι λέγεται τούσδε τοὺς στίχους:

'Ανδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες, πύργοι δὲ πόλησ,  
ἴπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,  
λαὸς δ' εἰν ἀγορῆσι καθήμενος εἰσοράασθαι.  
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ίδεσθαι  
ἥματι χειμερίῳ όπότ' ἀν νείφησι Κρονίων.

Ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον ἐρραψώδει τὰ ποιήματα. Τιμηθεὶς δὲ μαγάλως παραγίνεται εἰς Ἀργος καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε-

Οὐ δ' Ἀργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόσεσσαν  
Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἔχουσας,  
Τροιζῆν' Ἡιόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον  
νῆσόν τ' Αἴγιναν Μάστητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,  
τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης

36 em.Nietzsche : μβφ L

37 em.Nietzsche : με L

38 em.Westermann : παραγενόμενος LS

Dobivši od njih srebrnu posudu, u Delfima ju je darovao Apolonu s natpisom:

*Febe<sup>107</sup> gospodine, dar ti prekrasan daruje Homer,  
jer si se brinuo za me; i vječnu mi slavu udijeli.*

Nakon toga sastavio je *Odiseju* u 12.000 stihova, pošto je već dovršio *Ilijadu* u 15.500 stihova. Pričaju da ga je, pošto je proboravio ondje, kao gosta primio u Ateni Medont<sup>108</sup>, kralj Atenjana. Kad je u vijećnici bilo hladno i kad su zapalili vatru, kažu da je bez pripreme spjevao ove stihove:

*Djeca su dika muškarca, a dika grada su kule,  
ures ravnica su konji, brodovi ures su mora,  
lijepo je vidjeti narod kako u skupštini sjedi.  
Ipak je najbolji pogled na dom gdje vatrica gori,  
kada zimski je dan i kada Kronović<sup>109</sup> sniježi.*

Pošto je i ondje proboravio, otišao je pjevati svoje pjesme u Korint<sup>110</sup>. Uz velike počasti boravio je i u Argu<sup>111</sup> i recitirao je iz *Ilijade* ove stihove:

*Oni su vladali Tirintom<sup>112</sup> visokih zidina, Argom,  
Hermiōnom, Asinōm, što motre na dūboki zaljev,  
Trēzenom, Ejonom i Epidaurom bogatim lozom,  
i Egīnom otokom, Masetom<sup>113</sup> – momci Ahejci;  
njih je opet vodio moćni bukač Diomed,<sup>114</sup>*

107 *Feb* je jedan od nadimaka boga Apolona.

108 *Medont* je sin legendarnog posljednjeg atenskog kralja Kodra i prvi koji je bio ἄρχων βασιλεύς, dakle magistrat koji je zadržao neka ovlaštenja kralja; povjesno promatrano, ova se promjena dogodila vjerojatno početkom 7.st.pr.n.e.

109 *Kronović* je Zeus, budući da je on sin Kronov.

110 *Korint* je velik grad na Peloponezu, na samoj prevlaci koja poluotok spaja s kopnom.

111 V. bilješku 104.

112 *Tirint* je nekad moćan grad u Argolidi na Peloponezu, postojbina Heraklova, a zidine su mu podigli Kiklopi.

113 *Hermiona, Asina, Trezen, Ejon, Epidaur* i *Maset* također su gradovi u Argolidi, dok je *Egina* otok ispred njezine obale.

114 *Ilijada* B 559-563, u Maretićevu i Ivšićevu prijevodu (v. bilješku 86):

*Koji iz Argosa bjehu, iz Tirinsa s mnogim zidovima,  
Iz Hermiōne, Astre, pred kojih svakom je zaljev  
Dubok, iz Troizene, Ejone, iz Epidaura,  
Grada lozoplodnog, momci iz Maseta i iz Egīne, –  
Njima vojvode bjehu Diomed, grlati bojnički...*

Τυδείδης οῦ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδαιο,  
 καὶ Σθένελος, καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος οὗ  
 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν ίσόθεος φῶς,  
 Μηκιστέως υἱὸς Ταλαιονίδαιο ἄνακτος.  
 'Εκ πάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.  
 Τοῖσι δ' ἄμ' ὁδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο  
 ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο  
 'Αργείοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῷ  
 ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ  
 χαλκῆν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν 'Ομήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα  
 καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἀκαλή<sup>39</sup> ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα εἰς Χίον ἀποστέλλειν. Ἐπιγράφουσι  
 δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ·

Θεῖος "Ομηρος ὅδ' ἐστὶν οὗς Ἑλλάδα τὴν μεγάλαυχον<sup>40</sup>  
 πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ,  
 ἔξοχα δ' Ἀργείους, οὓς τὴν θεοτείχεα Τροίην  
 ἥρειψαν ποινὴν<sup>41</sup> ἡυκόμου Ἐλένης.  
 Οὗς χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπτολισ αὐτὸν  
 ἐνθάδε καὶ τιμᾶς ἀμφέπει ἀθανάτων.

39 add.Westermann

40 em.Barnes : μεγαλαύχην LS

41 em.Barnes : ποινῆς L

*Tidejev sin, sa snagom Eneja, njegova oca<sup>115</sup>,  
s njim i Stenel, sin Kapaneja slavnog veðoma,<sup>116</sup>  
treći je išao skupa Euripil, bogoliki junak,  
sin Mekisteja, onog vladara, Talajev unuk.<sup>117</sup>  
Svima na čelu je bio moćni bukač Diomed,  
njih je slijedilo osamdeset brodova mrkih,<sup>118</sup>  
na njima poredani su muževi uješti u ratu,  
s lanenim oklopima Argejci, oštrice ratne.<sup>119</sup>*

Prvaci Argejaca, pretjerano obradovani time što njihov narod slavi najglasovitiji od pjesnika, obdarili su ga skupocjenim poklonima i – podignuvši mjedeni kip – odlučili su da se Homeru prinosi žrtva svaki dan, svaki mjesec i svake godine, *<a>* da se druga žrtva svake pete godine šalje na Hij<sup>120</sup>. Na njegov su kip postavili natpis:

*Ovo je Homer božanski što je uresio divno  
zboreći mudrosti riječ predičnu Heladu svu,  
nàd svim Argejce: Helénu<sup>121</sup> ljepòkosu sveteći oni  
Troju su srušili, taj zida božanskoga grad.  
Zahvalan njemu postavlji narod velikog grada  
ovdje ovakav kip, besmrtnih dàde mu čast.*

115 *Diomed*, sin *Tideja*, jednog od boraca pod Tebom, i unuk *Eneja*, kalidonskog kralja, bio je kralj Arga i jedan od najvećih grčkih junaka pod Trojom. Ovaj se stih inače ne nalazi u izdanjima *Ilijade*.

116 *Stenel*, sin kralja *Kapaneja*, koji je i sam bio jedan od "sedmorice pod Tebom", pratilac je i hrabar suborac Diomedov.

117 *Euripil*, koji se u *Ilijadi* zove Eurijal, grčki junak pod Trojom, sin je *Mekisteja*, takoder borca pod Tebom, i unuk *Talaja*, jednog od Argonauta.

118 *Ilijada* B 564-568, u Mareticevu i Ivšićevu prijevodu (v. bilješku 86):

*...K tome i mili sin Kapaneja preslavnog Stenel.*

*Njima se pridruži treći bogoliki junak Eurijal,*

*Koji Mekisteju sin, a Talaju bijaše unuk.*

*Sve je vodio tè Diòmèd, grlati bojnik.*

*S njima je krenulo sveg osamdeset crnijeh lađa.*

119 Ova dva stiha ne nalaze se u *Ilijadi*; možda su čak Hesiodovi, kako smatra priredivač oksfordskog izdanja (v. uvodnu bilješku) Th.W.Allen.

120 V. bilješku 9.

121 *Helena*, kći Zeusa i Lede, žena spartanskog kralja Menelaja, bila je povodom trojanskog rata, kad ju je oteo trojanski kraljević Paris.

Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον εἰς τὴν πανήγυριν. Καὶ σταύρεις ἐπὶ τὸν κεράτινον<sup>42</sup> βωμὸν λέγει ύμνον εἰς Ἀπόλλωνα οὐδὲν ἡ ἀρχή·

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

Πηθέντος δὲ τοῦ ύμνου οἱ μὲν "Ιωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν ἐποιήσαντο, Δήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέθηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ιερῷ. Τῆς δὲ πανηγύρεως λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς "Ιον ἔπλευσε πρὸς Κρεώφυλον<sup>43</sup> κἀκεῖ χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὃν ἥδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος παίδων τινῶν ἀφ' ἀλείας ἐρχομένων ὡς φασι πυθόμενος·

"Ανδρες ἀπ' Ἀρκαδίης θηρήτορες ήτοι ὁ ἔχομέν τι;

Εἰπόντων δὲ ἐκείνων.

"Οσσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, ὅσ·<sup>44</sup> οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,

οὐ νοήσας τὸ λεχθὲν ἥρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. Οἱ δέ φασιν ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδέν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν φθειρῶν οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὓς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς ἴματίοις φέρειν. Ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἥκοι τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. Ἀναχωρῶν δὲ ἐκεῖθεν, ὅντος πηλοῦ διασθῶν καὶ πεσῶν ἐπὶ τὴν πλευράν, τριταῖος ὡς φασι τελευτᾶ. καὶ ἐτάφη ἐν "Ιω. Ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα τόδε.

'Ενθάδε τὴν Ἱερήν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,  
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖν "Ομηρον.

42 em.Allen : κερατίνον L

43 em.Allen : κρεόφυλον L

44 em.Allen : δι LS

Pošto je proveo u gradu neko vrijeme, otplovio je na Del<sup>122</sup> na svetkovinu. I zaustavivši se kraj žrtvenika načinjena od roga, recitirao je himnu Apolonu<sup>123</sup>, kojoj početak glasi:

*Strijelca spomenut ču ja Apolóna, propustiti neću.*

Kada je izrekao himnu, Jonjani<sup>124</sup> su ga proglašili za zajedničkog počasnog građanina, a Deljani su upisali riječi na ploču i postavili je u Artemidino<sup>125</sup> svetište. Pošto se svetkovina završila, pjesnik je oputovao na Ij<sup>126</sup> Kreofilu<sup>127</sup> i ondje je provodio vrijeme, a već je bio starac. Dok je sjedio uz more, upitao je — kako pričaju — neku djecu koja su se vraćala iz lova:

*Ljudi Arkađani,<sup>128</sup> lovci, da li imate nešto?*

Oni mu odgovore:

*Što smo ulovili, nemamo, imamo ono što nismo.*

Ne shvativši izričaj, upitao ih je što su rekli. Oni su mu kazali da se u tom lovnu ne lovi ništa nego se trijebi i da su ostali bez uši koje su uhvatili, a da nose u ogrtačima one koje nisu uhvatili. Prisjetio se proročanstva da mu se približava kraj života, pa je sastavio natpis za vlastiti grob. Otišao je do groba, okliznuo se na ilovači, pao je na bok i za tri je dana, kako pričaju, umro. Pokopan je na Iju. A natpis glasi ovako:

*Upravo ovdje presvetu glavu pokriva zemlja,  
urešivača ljudi junákā, božanskog Homéra.*

### *Priredio i preveo Dubravko Škiljan*

122 Del je otok u Kikladima, rodni kraj Apolonov, s njegovim glasovitim svetištem.

123 Ova *Himna Apolunu* sačuvana je među tzv. *Homerskim himnama*, zbirci od 6 duljih i 27 kraćih himni u heksametrima, koje potječu iz razdoblja između 8. i 6.st.pr.n.e.

124 Veći dio Kiklada, Atiku i Eubeju, kao i dio maloazijiske obale, zauzimali su jonski gradovi-države.

125 Del je bio rodni kraj i Artemide, Apolonove sestre, pa se ondje nalazilo i njezino svetište.

126 V. bilješku 49. Na Iju je Homeru bilo sudeno da umre.

127 Kreofil je bio drevni rapsod, navodno Homerov učitelj, ili jedan od *Homerovića (Homerida)*, nastavljača homerske rapsodske tradicije. U svakom slučaju, legenda ga inače smješta na otok Hid, a ne na Ij. V. i bilješku 9.

128 Stanovnici Ija bili su porijeklom iz Arkadije, pokrajine u središtu Peloponeza.